

1. විනය

- විවිධ විෂය න්‍යායන්- විනයනතො වෙව කායවාචානං විනයතචච්ඡිභි අයං- විනයො විනයොති අකධාතො
- විවිධ විශේෂ න්‍යාය ක්‍රම ඇති බැවින්ද කය වචනය භික්ෂුවන්ට බැවින්ද විනයාර්ථයන්හි පණ්ඩිතයන් විසින් විනය යැයි කියනු ලැබේ.

2. විනය පැනවීමේ ප්‍රයෝජන

- සංසුච්ඡිකාය (සංසයාගේ යහපත පිණිස)
- සංසචාසුකාය (සංසයාගේ පහසුව පිණිස)
- දුමමංකුනං පුගගලානං නිගගභාය (දුස්සිල්වතුන්ට නිග්‍රහ කිරීම පිණිස)
- පෙසලානං භික්ෂුතං චාසුචිභාරාය (සිල්වත් භික්ෂුන්ගේ පහසුව පිණිස)
- දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය (මෙලොව වශයෙන් අසංවරයෙන් ඇතිවන දුක් විපාක නැතිවීම පිණිස)
- සමපරායිකානං ආසවානං පටිඝාතාය (පරලොව වශයෙන් අසංවරයෙන් ඇතිවන දුක් විපාක නැතිවීම පිණිස)
- අපපසනනානං පසාදාය (නොපැහැදුණු අයගේ පැහැදීම පිණිස)
- පසනනානං භියොයාභාවාය (පැහැදුණු අයගේ වැඩිදියුණුවීම පිණිස)
- සද්ධම්මට්ඨිතියා (ධර්මයේ පැවැත්ම පිණිස)
- විනයානුගභාය (විනයට අනුග්‍රහ පිණිස)

4. ආසවට්ඨානීය ධර්ම

- රතකඤ්ඤ මහනතතාව (සාසනය ඇරඹී දිගු කලක් ගතවීම)
- වෙසුලල මහනතතාව (සසුනෙහි සස පිරිස වැඩිවීම)
- ලාභගග මහනතතාව (සසුනට ලාභ සත්කාර වැඩිවීම)
- බාහුසවච මහනතතාව (සසුනෙහි බහුග්‍රාහයන් වැඩිවීම)

5. සංඝ

- චතුචාර්ගික සංඝ
- පංචචාර්ගික සංඝ
- දසචාර්ගික සංඝ
- විසති චාර්ගික සංඝ
- අතිරේක විසතිචාර්ගික සංඝ

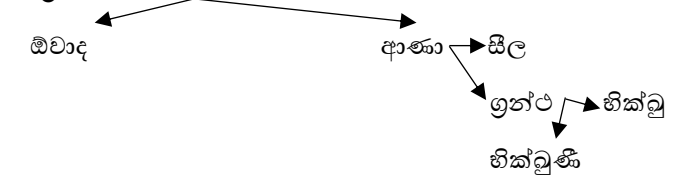
මෙයින් විසති හා අතිරේකවිසති සංඝයාට අඛණ්ඩ ආදී සියලු විනයකර්ම කල හැකිය.

දසචාර්ගික සංඝයාට අඛණ්ඩ හැර මධ්‍ය දේශයේ උපසම්පදාව ආදී සියලු විනයකර්ම කල හැකිය.

පංචචාර්ගික සංඝයාට අඛණ්ඩ හා මධ්‍ය දේශයේ උපසම්පදාව හැර ප්‍රත්‍යන්ත දේශවල සියලු විනයකර්ම කල හැකිය.

චතුචාර්ගික සංඝයාට අඛණ්ඩ, මධ්‍ය දේශයේ උපසම්පදාව, ප්‍රත්‍යන්ත දේශවල උපසම්පදා පචාරණය හැර පිරිවෙස් දීම, මානන් දීම, උපෝසට ආදී අනෙක් සියලු විනයකර්මකල හැකිය.

6. ප්‍රාතිමෝක්ෂය

7. ඕවාද ප්‍රාතිමෝක්ෂය

මෙම ප්‍රාතිමෝක්ෂය සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේලා පමණක් දේශනා කරනු ලබයි. ආඥා ප්‍රාතිමෝක්ෂය දේශනා කිරීමට ප්‍රථම අවුරුදු විස්සක් වූ මුල් කාලය තුළ 'සබ්බ පාපසස අකරණං', 'බනනී පරමං තපො තිතිකධා', 'අනුපවාදො අනුප සාතො' ආදී වශයෙන් සිදුකරනු ලැබූ අවවාදාත්මක ගාථාවන්.

8. ආණා ප්‍රාතිමෝක්ෂය

බුදුරජාණන් වහන්සේලා විසින් අවවාද ස්වරූපයෙන් බැහැරව නීතියක් සේ පනවා වදාරණ ලද ශික්ෂා සමූහය ආණා ප්‍රාතිමෝක්ෂයයි. මෙය ශීල ප්‍රාතිමෝක්ෂය ග්‍රන්ථ ප්‍රාතිමෝක්ෂය වශයෙන් ආකාර දෙකකි.

1. ශීල ප්‍රාතිමෝක්ෂය

'ආදිමෙතං, මුඛමෙතං, පමුඛමෙතං කුසලානං ධම්මානං තෙන වුවචති පාතිමොකධං' ආදී ලෙස ශීල ප්‍රාතිමෝක්ෂය දක්වා ඇත. මෙය ආභිසමාවාරික ශීලය, හා ආදි බ්‍රහ්මචරියක ශීලය වශයෙන් ආකාර දෙකකි.

- ආභිසමාවාරික ශීලය

සජ්ජ ආපත්තිස්කන්ධ අතුරින් දුක්කට, දුඛභාසිතන ආපත්ති ස්කන්ධ යටතේ එන පැනවීම් මේ යටතේ සංග්‍රහ වේ.

- ආදිබ්‍රහ්මචරියක ශීලය

සජ්ජ ආපත්තිස්කන්ධ අතුරින් පාරාජිකා, සංඝාදිසේස, උල්ලච්චය, පාවිත්තිය, පාට්ඨෙය්‍යනීය යන පංච ආපත්තිස්කන්ධ යටතේ සංග්‍රහ කළ සිකපද සමූහය හෙවත් ප්‍රාතිමෝක්ෂය ආදිබ්‍රහ්මචරියක ශීලයයි.

2. ග්‍රන්ථ ප්‍රාතිමෝක්ෂය

'උභයානි බො පනසස පාතිමොකධානි විතථාරෙන සවගතානි හොනනි' ආදී ලෙස ග්‍රන්ථප්‍රාතිමෝක්ෂය දක්වා ඇත. මෙය භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂය හා භික්ෂුණී ප්‍රාතිමෝක්ෂය ලෙස දෙවැදෑරුම් වේ.

1-භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂය - උද්දේස (05)

- නිදානුද්දේසය
- පාරාජිකුද්දේසය
- සංඝාදිසේසුද්දේසය
- අනියතුද්දේසය
- විත්ථාරුද්දේසය

පාරාජිකා	4
සංඝාදිසේස	13
අනියත	02
නිසැගි පච්චි	30
ශුද්ධ පච්චි	92
පාට්ඨෙය්‍යනීය	04
සේබියා	75
ශික්ෂාපද	220
අධිකරණ සමට	07

2-භික්ෂුණී ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි අනියතුද්දේසය හැර උද්දේස 4 කි.

පාරාජිකා 08, සංඝාදිසේස 17, නිසැගි පච්චි 30, ශුද්ධ පච්චි 166, පාට්ඨෙය්‍යනීය 08, සේබියා 75, අධිකරණ සමට 07=311